

mod hele Udviklingen; om man paa dette Omraade vilde gaa over fra Frihed til Tvang. Vi staa paa det Standpunkt, at Staten ved at gribe altfor meget ordnende ind, let kan komme til at forstyrre, standse eller hæmme Udviklingen. Efter de foreliggende Oplysninger er det langt overveieende Antal af Klasses Interescenter Smaafolk. For Kjøbenhavn og Landdistrikternes Bedkommende skal dette være Tilfældet med de 90 pCt. og for Kjøbstæderne med 70 pCt. Den allerførste Del af Interescenterne vil saaledes kunne faae Gavn af offentlig Understøttelse. Paa den anden Side maa det erkjendes, at det kun er den mindste og mest velstillede Del af Arbejderbefolkningen, som er Medlemmer af Sygekasserne. Det er ikke ganske let at komme tilbunds i, hvormange der egentlig kunde have Krav paa at være Medlemmer af en Sygekasse, men henregne vi til den Klasse alle jordløse Husmænd paa Landet og alle dem, der have mindst  $\frac{1}{4}$  Td. Hartkorn, hvilket Tal alene er mindst 100,000, saa kommer man sikkert til et Antal af Interescenter, der udgjør over 400,000. Man ser saaledes, at der uoeppe endnu trods Sygekassernes Vægt er over en Fjerdedel forsikret af dem, om hvilke der i denne Forbindelse kan være Tale. Man maa vel desværre erkjende, at de allerfleste af dem, der staa udenfor Forsikringen, gjøre det, ikke fordi de mangle Villie, men Evne. Vi skulle til Oplysning i saa Henseende blot fremdrage nogle enkelte Tal, som turde være meget oplysende i denne Retning. I Kjøbenhavn skal Haandværksvendenes, de industrielle Arbejderes og Arbeidsmænds Antal være 38,200. Af disse have 23,767 eller 62,3 pCt. under 800 Kr. i aarlig Arbejdsfortjeneste, mindst 12,400 af dette Antal ere Familiefædre, 21,643 Familier bo i 1 og 2 Børnellers Leiligheder.

Det er oplyst ad forskjellig Veie, at blot Mand og Hustru uden Børn behøve til en tarvelig Underholdning aarlig 840 Kr.; et Barns Kost og Klæder i Kjøbenhavn kan næppe faaes for mindre end 200 Kr. aarlig. I Provindskjøbstæderne sættes en Arbejderfamilies aarlige Gjennemsnitsfortjeneste til mellem 600 og 700 Kr. Nogle have

naturligvis Mere, men der er Mange, der have Mindre. En tarvelig Underholdning for en lille Familie i Kjøbstæderne kan næppe have under 800 Kr. aarlig. For Landarbeidernes Bedkommende ere Forholdene ingenlunde gunstigere. Efter Oplysninger fra forskjellige Sider gaar en Landarbejderfamilies aarlige Gjennemsnitsfortjeneste fra 350 til 400 Kr., hvorimod en Families Underholdning kræver mindst 500 Kr. aarlig. Lidt bedre stillede ere de Husmænd eller Landarbejdere, som have mere eller mindre Jord. Efter disse Oplysninger kan man sikkert betragte det som afgjort, at det aldrig vil lykkes ad Frivillighedens Veie at drage hele Arbejderbefolkningen ind under den nuværende Sygeforsikring, selv om denne faaer nogen offentlig Understøttelse, saaledes som det er paatænt i nærværende Lovforslag — i alt Fald saa længe der bestaar et Misforhold som det angivne imellem en almindelig Arbejders Indtægter og en tarvelig Families Underhold. — Det Spørgsmaal ligger da nær, hvad kan der gjøres for at faae i det Mindste mange flere af de lavtlønnede Arbejdere med ind i Sygeforsikringen, kan man ikke ved offentlig Understøttelse paa anden Maade end den, der foreslaas i Lovforslaget, drage en større Kredt af Arbejdere med? Det ligger i Sagens Natur, at jo større Understøttelsen er, jo videre dens Omfang bliver, des sandsynligere bliver det, at flere vilde komme med.

I en til Rigsdagen fra en stor Del af Landets Sygekasser indsendt Adresse forlanges der, at det Offentlige uden Undtagelse skal give fri Løge, Hospital og Medicin til Alle. Derved mener man, at Opgaven heretter vil blive langt overkommeligere for Sygekasserne, naar de kun have at udrede Sygepenge under Forsørgerens Sygdom. Nagtet Mindretallet kan sympathisere med denne Tanke, er man ikke blind for, at den i dens praktiske Udførelse vil støde paa store Banfæligheder. Dertil kommer, at man ved at optage dette Forslag sikkert vilde lægge nærværende Sags videre Fremme alvorlige Hindringer i Veien for ikke at sige umuliggjøre den. Mindretallet maa erkjende, at det, der nærmest ligger for til Behandling,